

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Exterminatione Mali, Et Promotioне boni - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1613

De dormitione ac nocturna quiete. Cap. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77843](#)

hac conscientiae discussione duos colliges fructus. Alterum, ut te ipsum ab erratis tuis per veram compunctionem purges, & ad desiderium emendationis prouoces. Alterum, ut te ipsum intus & in cuncte cognoscas. Nam si non tantum ramos, sed radicem, scuteris, id est, si non tantum imperfectiones tuas sed origines earum inspicias, aperter videbis te multis vitiis sordore, multisque carete virtutibus, & te ipsum non magni reputabis, sed potius ex corde despicias.

De Dormitione, ac nocturna quiete.

CAPUT XIII.

BORA quiescendi, quæ conscientiae discussione subsequitur, re ad somnum honestum, quietum, & religiosum patabis. Ita ut possis dicere cum Prophetata, In pace in idipsum id est, cum illis ipsis, qui à fructu spiritualis frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt, [dormiam & requiescam.] In hoc igitur opere, ut studiosæ & meritoriæ fiat, haec obseruanda sunt: Pura ac simplici intentione ad somnum ibis, ut seilicet ita statuerit, & ipso ordine disciplinæ religiosæ mandanti placeas, & ut vires ad ei seruendum, & pro gloria eius laborandum resumas. Specialibus orationibus beatissimam Virginem Mariam, custodem Angelum, & Sanctum illius missis patronum (de quo postea) inuocabis, ut te ab omnibus periculis, tum anima, tum corpori, liberent, & illibatum atque ab omni Dæmonis illusione purum custodian, ut sequenti die absque vilo impedimentoo celebrare, aut communicare valeas, aut spiritualibus obsequiis tempus impendere. Quid manè meditandum sit, aut leges, nisi probè memoriter tenetas, aut saltæ attente recordatione præuenies. More solito omnium Christianorum frontem, os & pectus cruce deuotè signabis, & te in lecto ad quiescendum honestè compones. Hanc autem honestatem Bonaventura sic explicat, Honestè & compositè iaceas in dextro vel sinistro latere, numquam tamen supinus vel aliter in honestus. Numquam dormias cum manibus in finu positis, nec crutibus elevatis, vel discopertis, sed semper teneas tunicam vel indusium inter crura, ut nullus inueniat te in honestè iacentem. Addit Thomas à Campis: Nec crebro te vertas, sed quietè & pacificè iaceas, memor Christi in cruce pendens, qui in patibulo, non in molli lecto dormiens, obdormiuit.

Bonavent.
in regim.
nouit. c.7

Thomas
à Camp.
lib. 2. de
discip.
claus. c.
11.

Bern. ad
fratres
de monac.
Dei.

Postquam in lecto cubaueris, Psalmos, vel orationem aliquam recita, vel quid sanctum meditare, & quanti momenti sit gratia & amicitia Dei, tecum ipse considera, quousque somno occupatus quiescas. Sic te aptum & robustum ad repellendas tentationes inuenias, & in ipso somno Diabolo tentantem resistas, & ex ipsa confutidine bene agendi ad orationem, & sancta desideria incitari te senties. De hoc sic scribit Bernardus: Iterum ergo ad somnum, semper aliquid defer tecum in memoria vel cogitatione, in quo placide obdormias, quod nonnumquam etiam somniare iuuet, quod etiam euigilantem te excipiens, in statum hæternæ intentionis restituar. Sicuti nox sicut dies illuminabitur, & nox illuminatio tua erit in deliciis. Placidè obdormies, in pace quiesces, facile euigilabis, & surgens, facilis, & agilis eris ad redendum in id unde non totus discessisti.

At si aliqua tentatio, priusquam dormias, aduersus tuam puritatem infurgat, eo remedio, quod pius

A & deuotus pater, Thomas à Campis, offert, tentationi te oppones: Si caro titillat, inquit, si terra imago incidit, si quævis alia passio mouet, nec quiescere te sinit, ad orationem conuertere, signum crucis tibi imprime, flagellum, coronam spineam, lanceam, ac totam armaturam. Crucifixi oppone, ante cuius virtutem non potest hostis stare malignus, nec tentationis illatio perdurare. Adhibe quoque ignem æternum, supplicia sanctorum Martyrum, Confessorum constantiam, & Virginum fortia trophaæ. Attende lapides Stephani, craticulam Laurentij, fustes Marcelli, vngulas Vincentij, vepres & viticas Benedicti, flammæ sanctæ Agnetis, rotam Catharinæ, acutissimas testulas Agathæ, bullientes aquas Cæciliæ, lacrymas, amorem, contritionem, & peccitantiam Mariæ Magdalena, dentes bestiarum, horridos carceres, necon dura vincula pedum Sanctorum. Sic Deo iuante, & ista te cogitante, ignem igne superabis, Diabolum confundes, Sanctos honorabis, in pace Christi dormies & requiesces.

B Si hanc fidelitatem erga Dominum seruans obdormieris, non solum in vigilia, sed in somno quoque tentatori resistes. Quod experiebatur Augustinus, cuius haec sunt verba: Domine, memores mandatorum tuorum etiam in somniis resistimus. Ad idque exhortatur Paulus, dicens: Siue vigilemus, siue dormiamus, simul cum illo viuamus.] Cum Dominus enim in dormitione viuere, est etiam, cum per somnum nostri compotes non sumus, ex precedenti habitu in vigilia acquisitus honestè formari, & ei fi deles existere. Nec solum temptationibus resistes, sed & dormiens orabis, & in studioſas actiones te incumbere cogitabis, ut de sancto Honorato Episcopo scribit Hilarius Arelatenſis. Sic enim ad ipsum loquens, ait: Tuis in tantum medullis Christus infederat, ut interdum, quod expertus loquor, membris tuis placido sopore deuinctis, illū etiam in somnis officio solito tua lingua resonaret. Sæpe dormies sanitas exhortationis, sæpe orationis affectu officiosissimo verba fudisti. Agebatur quippe lectulo corporis requies, mentis in Christo. Et quidem prout quique affuiimus, expertissimus. Tu vero vna semper omnium requies, quam alacer sæpe referebas somnia, non aliiquid presagientia, neque aliqua in futurum anxietate solicita, sed in quietis animæ desideriis excitata, Martyrum scilicet, quos semper meditatione gestabas, credo, interdum alludente & provocante cupiditatē tuam Domino, tanquam excitata in fidem tuam persequitione peragebas.] Hæc ille. Entere ergo, ut talis sit somnus tuus, somnus planè iustorum, ex quo facile possis ad orationem aſurgere, & ad vita spiritualis exercitia repedare.

Vbi ſupr.

1. ad
Theſſ. 5.
10.

In vita
eius, c.
20. Su-
ritas, 10.7

SECTIO III.

De his, quæ singulis hebdomadis fiunt.

De confessione in hebdomada, facienda.

CAPUT I.

CMNI A, quæ hæcnen dicta sunt, ad disciplinam religiosam vnius eiusdemque diei pertinent, quæ quam facile & iucundè & sine villa angustia à viro spirituali praestentur, illi experti sunt, qui in cœnobio bene instituto, & iuxta regulam gubernato, vitam

spiritualem